

Беседа Владике Артемија на Велики Петак 2017. године у манастиру Светог Јована Крститеља у Љуљацима

У име оца и Сина и Светога Духа.

Данас се заврши, браћо и сестре, страшна тајна. Тајна боравка сина Божијега на земљи Господа нашега Исуса Христа.

Од самог рођења Његовога у витлејемској пећини па до Голготе на којој је данас разапет, Његов цео животни пут је био пут страдања, а нарочито ове велике недеље, која се зове Страсна, недеља страдања, јер Господ је од уласка свечаног у Јерусалим пошао на страдање. Пошао је путем који води на Голготу. Људи који су му пре неколико дана клицали одушевљено: „*Осана, осана сину Давидову*“, после Васкрсења Лазарева, данас наговорени од старешина јеврејских, од првосвештеника фарисеја, тај исти народ, пред судницом Пилатовом виче и урла: „*Распни га, распни га*“. Пилат их упита: „*А за које зло га оптужујете, шта је зло учинио, јер ја не налазим на њему никакву кривицу*“, а они и даље вичу: „*Распни га, распни*“.

Како је човек слабо биће, како је народ превртљив и поводљив. Исти они људи који су пре пар дана клицали одушевљено, данас у гневу своје траже распеће Онога који је дошао у свет да људе спасе од греха, ђавола и смрти, и да им дарује живот вечни. Данас је човек осудио Бога на смрт. Данас су Господа Христа разапели на Крсту, на Голготи. И када је издахнуо у то време страшном и срамном смрћу, јер су на распеће осуђивани највећи разбојници, зато су Јевреји тражили како би га унизили и у моменту Његове смрти. Али Господ је све то примио и поднео из љубави, и Он данас са Крста моли се Оцу своје Небескоме, за оне који су га осудили и распели: „*Оче, опрости им јер не знају шта раде*“, и заиста, каже апостол Павле: „*Да су знали, не би Господа славе разапели*“. Дакле, Господ је показао љубав и на Крсту за оне ради којих је и дошао и који су Њему овако

приредили крај Његов. Ми данас, Православни Хришћани, са болом пратимо Господа Христа, на Његовом Крсном путу ове Велике Седмице, и данас смо под његовим Крстом. Саосећамо, састрадавамо, тугујемо, али се и радујемо. Јер кроз смрт Христову, побеђена је смрт која је господарила над родом људским. Под крстом се крије Васкрсење, и заиста Господ је после ове страшне жртве на Голготи, када је био и сахрањен од Јосифа и Никодима, Он је трећи дан Васкрсао. Али, без Голготе нема ни Васкрсења, а без Васкрсења нема ни вечнога живота. Значи, данашње Његово страдање јесте извор нашега спасења, и каже се у једној данашњој песми: *„Страдањима својим нас си од страдања ослободио Господе“*.

И ми данас овде сабрани, ми се молимо распетоме Господу, да нас не остави. Да нам дарује снаге да ми останемо на Његовом крстоносном путу, јер ако је Он пострадао, и ми треба да пострадамо, јер Он је рекао у данашњем Јеванђељу: *„Оче хоћу оне које си ми дао да буду тамо где сам и ја“*. Не само у Царству Небеском, него и у страдању Његовоме да будемо са Њим, а бићемо ако останемо у љубави Његовој, а он каже: *„Ко су ти који имају љубав према Њему?“* Они који држе Његове заповести. То је мерило, то је знак по коме се људи распознају међусобно: Да ли држимо заповести Христове, да ли по њима живимо, да ли се по њима владамо у своме животу?

Сви смо ми људи грешни. И сваки од нас својим гресима поново распиње Господа. Ако не забада клинце у Његове руке и ноге, сигурно да му гресима својим ставља трнов венац на главу, а Господ се за нас моли: *„Опрости им оче јер не знају шта раде“*. Ми знамо. Можда тада Јевреји нису знали, али ми знамо, па ипак, ипак то чинимо. Шта ми да радимо? Постоји један лек, оно што је Господ оставио у Цркви својој. Лек којим се душа чисти и убелује од катрана греха, од свих рђавих дела, а то је Света Тајна Покајања и Исповести, коју је Господ предао својим апостолима, рававши им: *„Којим опростите грехе биће*

опроштено, и којим задржите, задржаће им се“. Ето и то је Господ учинио из љубави према човеку да би нас греха ослободио, јер Царство Небеско је за свете, не за грешнике. У њему ништа грешно не може да уђе ни да пребива. Зато је потребно да док смо овде на земљи, да се трудимо да себе учинимо достојним тога што је Господ донео људима, живота вечнога у Царству Његовome.

Нека би дао Бог да дочекамо за три дана Његово славно Васкрсење које је гаранција и нашега васкрсења, које је Господ обећао, рекавши: *„Онај који верује у мене, ако и умре живеће“.* Дакле, Христово Васкрсење јесте гаранција и залог нашега васкрсења, а залог нашег васкрсења јесте и залог нашега вечнога живота.

Нека би нас Господ тога удостојио да у Царству Његовome са свима светима славимо и ми, Њега чудеснога Господа, нас ради Распетoга и Васкрслога, заједно са Oцем и Духом Светим, кроза све векове и сву вечност. Амин.